

Løvstakksidene

An aerial photograph of a town during sunset. The sun is low on the horizon, creating a strong orange and yellow glow. A church steeple is visible on the left side of the frame. The town's buildings are densely packed, with various rooflines and windows visible. A bright sun flare is prominent in the center-right area of the image.

Menighetsblad for Løvstakksiden menighet, DEN NORSKE KIRKE nr. 1 / 2015

La oss JUSTERE KURSEN

litt

Ofte sier vi at julen er vår største høytid. Det er nok sant sett i forhold til den tradisjonen vi lever i hos oss. Men kirkelig sett er nok det en sannhet med mange modifikasjoner. Julen som Jesu fødselsdag begynte ikke kirken å feire før i det sjette århundre. Lenge kvidde kirken seg for å feire fødselsdager. Kristne skulle ikke forherlige mennesker. Det var noe Herodes drev med.

Påskan, derimot, arvet kristendommen fra jødene. Her trengtes ingen vedtak. Bare et fordypet innhold. Jesus døde den dagen jødene påskelam ble slaktet.

- Vårt påskelam er slaktet, Kristus, sier Paulus. 1. Kor. 5, 7

Så sto han opp igjen den første dag i uken, i den jødiske ukekalender. At de kristne tok denne dagen som sin hviledag - og dermed brøt med den jødiske sabbatsfeiringen, er nærmest å regne som et historisk mirakel. Sabbatsfeiringen sto så sterkt og var så innarbeidet at her måtte en ha helt spesielle grunner for å kunne endre på noe. Bare en ny åpenbaring kunne endre skriftens ord om å hvile den syvende dagen: 1.Mos.2,3. Denne åpenbaringen var selvsagt Jesu oppstandelse fra de døde. Dermed blir bytte av hviledag fra lørdag til søndag et slags historisk oppstandelsesbevis. Så mye måtte det altså til!

Fasten er en del av kirkens påskefeiring. Den skal lære oss å forberede oss på det nye livet med Gud som Jesu oppstandelse gir oss. Av og til står vi mennesker overfor avgjørende valg i livet. Etter kanskje å ha oppdaget at den livskursen vi nå følger leder oss galt av sted må nye valg tas. Kursen må endres.

Da vi i sommer skulle flytte til vårt nye hus oppdaget vi at vi rett og slett hadde altfor mye av denne verdens gods og gull. Det ble ikke plass for alt i vår nye bolig. Så måtte vi begyn-

ne på den harde prosessen å sortere ut. Flere lass gikk til Frelsesarmeen, og en god del ble erklært som boss og måtte i containeren. Og selv nå, etter at vi har flyttet inn, ser vi at vi må igjennom samme prosessen en gang til. Vi har rett og slett for mye som vi er glad i til at det er plass. Vi blir nødt til å gå en ny runde med oss selv og spørre; Hva skal vi med det? Det må til om ikke fremtiden skal bli skadet. Noe må vi bare legge bak oss! Ellers blir byrdene for mange.

Fastetiden er tiden for uttynning og selvrenselse.

- Det er ikke lommer i likskjorten, sa de i gamle dager. De kunne få sagt det.

Vi må alle gjennom graven for å møte den nye dagen. Det er vel dette vi også på en måte øver oss på! Ofte sitter det langt inne. Vi må dø litt hver dag, for å se inn i herligheten.

Klarer vi ikke å legge byrdene fra oss, klarer vi heller ikke å strekke oss fremover mot det nye. Jesu kors er et fint sted å gå til med det vi ikke orker å bære på. Fastetiden kan bli en mulighetens tid om vi våger å gå i oss selv.

La oss bruke fastetiden til å spørre; er vi på riktig kurs i livet? Hvor ender jeg slik jeg nå stevner frem? Det materielle kan lett bli en snare for oss. Hva skal vi med det?

Det er mang en loftsbod som trengs å bli ryddet! Kanskje løsningen er å gi det vekk til andre som trenger det mer!

Min mor lærte meg følgende livsvisdom, den største gleden vi kan ha, det er å gjøre andre glad.

Men syndene våre kan vi gå til Jesus med. Han er den rette mottaker for den slags.

Gledelig faste!
Og god påske!

Og forresten! Velkommen til Guds hus i denne salige tiden.

Thor Sommerseth
Seniorprest

Gudstjenester i Løvstakksiden menighet

29. MARS - PALMESØNDAG

Matt 26,6-13 Jesus salves

KL 1100 SOLHEIM KIRKE

Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.

Takkoffer: Menighetsarbeidet. Dåp.

2. APRIL - SKJÆRTORS DAG

Lukas 22,14-23 Nattverden

KL 1100 SOLHEIM KIRKE

Nattverd gudstjeneste ved Arnulf Sandvik.

Takkoffer: Menighetsarbeidet.

3. APRIL - LANGFREDAG

Matteus 26,30-27,50 Lidelsesberetningen

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE

Pasjonsgudstjeneste ved Arnulf Sandvik.

5. APRIL - PÅSKEDAG

Matt 28,1-10 Jesus står opp

KL 1100 SOLHEIM KIRKE

Høytidsgudstjeneste ved Thor Sommerseth.

Takkoffer: Normisjon-Bangladesh.

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE

Høytidsgudstjeneste ved Arnulf Sandvik.

Takkoffer: Menighetsarbeidet.

12. APRIL - 2.SØN. I PÅSKETIDEN

Joh 21,15-19 Jesus og Peter

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE

Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.

Takkoffer: Kirkens SOS. Kirkekaffe.

19. APRIL - 3.SØN. I PÅSKETIDEN

Joh 10,1-10 Jeg er porten

KL 1100 SOLHEIM KIRKE

Samtalegudstjeneste ved Arnulf Sandvik.

Søndagsskole. Takkoffer: Barne- og ungdomsarbeidet. Kirkekaffe.

26. APRIL - 4. SØN. I PÅSKETIDEN

Apg 9,1-19 Saulus ved Damaskus

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE

Fellesgudstjeneste med Bergen

Internasjonale Menighet. Takkoffer: BIM.

Kirkekaffe.

3. MAI - 5. SØN. I PÅSKETIDEN

Luk 13,18-21 Sennepsfrø og surdeig

KL 1100 SOLHEIM KIRKE

Gudstjeneste ved vikar. Søndagsskole.

Takkoffer: Menighetsarbeidet. Kirkekaffe

KL 1100 ST.MARKUS

KONFIRMASJON ved Arnulf Sandvik.

Takkoffer: Konfirmantarbeidet.

10. MAI - 6. SØN. I PÅSKETIDEN

Matt 7,7-12 Bønn og den gyldne regel

KL 1100 SOLHEIM KIRKE

Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik.

Søndagsskole. Takkoffer:

Menighetsarbeidet. Kirkekaffe. Årsmøte.

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE

Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.

Takkoffer: Menighetsarbeidet. Kirkekaffe

og årsmøte i Solheim kirke. Skyss.

14. MAI - KRISTI HIMMELFART

Luk 24,46-53 Jesu avskjed

KL 1100 SOLHEIMSVIKEN

FRILUFTSGUDSTJENESTE

Friluftsgudstjeneste i samarbeid med

Årstad, Fridalen og Landås menighet.

Kirkekaffe. Kanskje også båtturen.

24. MAI - PINSEDAG

Joh 14,15-21 Talsmannen og Jesu bud

KL 1100 SOLHEIM KIRKE

Høytidsgudstjeneste ved Arnulf Sandvik.

Takkoffer: Menighetsarbeidet.

31. MAI - TREENIGHETSSØNDAG

Luk 10,21-24 Jesus jublet i Ånden

KL 1100 SOLHEIM KIRKE

Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik.

Søndagsskole. Takkoffer: Misjonsprosjekt

Thailand. Kirkekaffe.

7. JUNI - 2.SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Joh 3,26-30 Han skal vokse, jeg skal avta

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE

VÅRFEST.

Familiegudstjeneste med Bergen

Internasjonale Menighet. Barnekoret

deltar. Takkoffer: Menighetsarbeidet.

Kirkekaffe med grilling, program og leker

for barn.

14. JUNI - 3.SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Joh 1,35-51 De første disiplene

KL 1100 SOLHEIM KIRKE

Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.

Søndagsskole. Takkoffer:

Menighetsarbeid. Kirkekaffe.

21. JUNI - 4.SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Matt 16,24-27 Å følge etter Jesus

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE

Forbønnsgudstjeneste ved Arnulf

Sandvik. Takkoffer: Helhet gjennom

Kristus. Kirkekaffe.

28. JUNI - 5.SØN. I TREENIGHETSTIDEN

Matt 7,21-29 Falske disipler og huset på fjell

KL 1100 SOLHEIM KIRKE

Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik eller

vikar. Takkoffer: Menighetsarbeidet.

Kirkekaffe.

RAMYA KISHORE – fra India til Løvstakksiden

Løvstakksiden har mange beboere som bor her for en stund før de flytter videre. I flere nummer fremover kommer vi til å fokusere på ulike fortellinger knyttet til det å bo på Løvstakksiden og det å flytte videre. I dette nummeret skal vi få bli litt kjent med Ramya Kishore, den flotte medarbeideren på småbarnstreffet i Solheim kirke.

Mange småbarnsforeldre i området vårt har fått bli kjent med Ramya, som driver småbarnstreffet. Ramya kom selv til Bergen for 3 år siden, fra India. I fjor flyttet hun videre, sammen med familien til Åsane. Men hvordan havnet en hinduist i Solheim kirke?

Ramya forteller at hun kommer fra et område sør i India, Bengaluru. Der jobbet hun som rådgiver og lærer i småskolen. Ramya har faglig fordypning i kjemi, botanikk, ernæring og småbarns utvikling. Hennes mann er utdannet ingeniør, og jobber i Rolls Royce, med bygging av marine fartøy. Ramya og hennes mann er en av mange indiske middelklassepar som reiser ut og gjør internasjonal karriere.

At de havnet på Løvstakksiden-området var tilfeldig, det var her de fikk bolig og det var praktisk mht beliggenhet til arbeidsstedet. Å komme til et nytt land og et nytt språk og samtidig trives, krever at du kommer i kontakt med menneskene her, mener Ramya. Helt tilfeldig fant Ramya ut at det var småbarnstreff i Solheim, og tok med seg sin lille sønn dit. Der ble hun kjent med Stine Iren Kvam, som tidligere drev treffet, og mange andre barnefamilier fra området. Da Stine Iren etter hvert fikk seg en annen jobb, ble Ramya spurt om hun kunne lede treffet.

Bortsett fra språk og klima, er det også mye annet som er ulikt mellom India og Norge. Både måten vi oppdrar barna på og størrelsen på familiene. Ramya trekker særlig frem at Norge, sammenlignet med India, er et trygt land for jenter å vokse opp i, noe hun trekker frem som særlig positivt, og hun nevner også at etter hennes syn, er ærlighet en verdi som står høyt i Norge. Noe av dette handler selvsagt om at flertallet i Norge har det økonomisk trygt.

Ramya har to barn, en jente og en gutt. Dette er uvanlig i India. De fleste innenfor middelklassen har bare ett barn, med mindre de har særlig god økonomi. Jenten skal nå i gang med videregående, og etterpå blir det kanskje studier. Dersom hun ønsker å studere for eksempel i Storbritannia, er det naturlig at hele familien flytter til studielandet, sier Ramya. Dette gir trygghet, samtidig som man hjelper barna frem.

Mange på småbarnstreffet har fått smake Ramya sin deilige vegetarmat. Bortsett fra at maten er nydelig, har den også en religiøs begrunnelse. Verken Ramya eller hennes familie spiser kjøtt. De er Brahmin-hinduer, og da er det å holde seg unna kjøtt en av mange regler som skal gi et godt liv. Det er åtte ulike grupper med hinduisme, og bramin er forbundet med høy sosial status. Ramya og hennes familie besøker ofte hindu-tempelet på Wergeland, særlig i forbindelse med de ulike festivalene. Nyttårsfeiringen er i april, men det er også en del høytider om sommeren.

Ramya er lykkelig gift i et arrangert ekteskap. Familie er viktig forteller hun, og hun forteller at det i hennes tradisjon er viktig å markere bryllupsdager, for eksempel 20 og 25 år feiring. Blant annet gir man hverandre gullsmykker, for å vise sin hengivenhet. Etter hvert får barna ansvaret for å finansiere og arrangere disse familiebegivenhetene.

Med tanke på India, ser Ramya en veldig positiv utvikling. Hun trekker særlig frem den nye statsministeren og hans fokus på at alle, også fattige, skal ha tilgang på grunnleggende goder, som rene og sikre toaletter. Alle som vil bygge opp en bedrift, må bygge et offentlig toalett for lokalsamfunnet. Dette er et viktig skritt for å sikre folkehelsen. Et annet positivt utviklingstrekk ved India, er et arbeidsliv i endring. Fra at kontakter og bakgrunn betyr alt, er det nå kvalifikasjoner som gjelder. Gjennom stadig bedre utdanningsprogram, betyr dette at flere får mulighet til å skape sitt eget liv.

Ramya og hennes familie mener at de får et bedre liv her i Norge, enn det India per i dag kan tilby. Her kan nevnes som eksempel en enkel ting som at de har overskudd til å trene etter jobb, noe som hadde vært vanskelig i India. Det er på en måte et «snillere» arbeidsliv her. En annen grunn er barnas fremtid, Norge og Europa betyr mange muligheter. Samtidig er savnet etter India stort, både fordi storfamilien er langt borte, men også klima og natur er goder som savnes. Ramya trekker frem steder som Kesala og Ooty, fine områder med vakker natur og gode muligheter for rekreasjon og avslapping.

Løvstakksiden ble første stopp for Ramya, de bestemte seg etterhvert for å flytte til Åsane. Vi i Løvstakksiden menighet håper på fortsatt god kontakt, da vi har lært å kjenne Ramya og hennes familie som gode mennesker med mye klokskap, kunnskap og hjertevarme.

Åsta Årøen
Frivillighetskoordinator

AMALIE SKRAMS HUS

Hvem var Amalie Skram (1846-1905)? Hun hører med blant de fremste og mest betydningsfulle norske romanforfattere. Hovedverket hennes er romanserien Hellemyrsfolket. Hun skrev også barnefortellinger, skuespill og litteraturkritikk. (Utdrag fra Store Norske Leksikon). Men livet hennes var ikke bare lett. Hun opplevde blant annet to psykiske sammenbrudd med innleggelse på sykehus og asyl. Amalie Skram har en skole i Bergen oppkalt etter seg; men også et «HUS» som ble startet i 2001. På nettsidene til dette huset kan vi lese: Amalie Skrams hus er et kreativt veksthus for livsutfoldelse og kunstnerisk utvikling. Huset er til for at mennesker med egne utfordringer skal kunne utforske eller utvikle sine kreative evner. Vi er også her for å være en sosial møteplass og tilby arbeidstrening og en fysisk aktiv hverdag på andre måter. Vi møter enkeltmennesket der det er, når det er der, og har som utgangspunkt det friske mennesket. (Huset har adresse Nygårdsgt. 89)

Jeg traff Bente Randi for første gang i 2011 på den interkulturelle kvinnegruppa i Sambrukshuset. Hun hadde da blitt invitert dit av en av de tyrkiske damene der. Bente Randi kan nemlig litt tyrkisk, og er med sin varme og åpne væremåte lett å bli glad i.

INTERVJU MED BENTE RANDI SKORVE:

Hvor lenge har du kjent til Amalie Skrams hus?

Jeg har vært i dette huset som vi har i dag i åtte år.

Hvordan ble du kjent med dette tilbudet?

Jeg ble kjent med Aase Johannessen i Tyrkia. Det var når jeg var på langtidsferie der i år 2000. Vi bodde da på samme hotell. Hun satt mye ute og malte da hun var der. Når hun hadde blitt kjent med noen og de fortalte om livene sine, så malte hun ofte historien de fortalte. Mange av hennes bilder har blitt til på den måten. Jeg husker ennå hvordan hun presenterte dette stedet for meg: Jeg tror Amalie Skrams hus vil være en god plass for deg. Der kan du spise middag, der kan du sove middag, og der er det flere folk som deg, uten hår.

Hva har denne plassen gjort med deg?

Den har gitt meg et verdifullt liv. Jeg står opp om morgenen. Der som jeg kjenner meg trist og lurer på om jeg skal legge meg igjen så tenker jeg: «Nei, jeg må opp, jeg må til Amalie Skram for å se på de tingene jeg har laget i glass, eller av og til i keramikk. Jeg må se hvordan de ble når de kom ut av ovnen. Jeg har uførepensjon og derfor ingen «vanlig» jobb å gå til.

Hvorfor er Amalie Skrams hus en god plass å være?

Dette er et hus med mange muligheter. Sats ligger like bortenfor oss, der koster det mye penger om du vil trene. Vi har gratis treningsrom for brukerne. Vi har musikkrom, og en kan ta sangtimer eller få lære å spille et instrument. Vi har også et datarom og et hvilerom. Det koster ingenting å komme hit. Ofte er det noen av brukerne som lager middag eller baker noe. Den dyreste middagen koster 30 kroner. Vi sier at huset er brukerstyrt. Brukerne har eget styre bestående av 4 personer. Jeg har tidligere vært med i styret. Der har vi bl.a. bestemt at vi ikke vil ha vaskebyrå til å vaske her. Vi vasker selv. Når vi har gjort en jobb; f.eks. vasket gulvene eller ryddet får vi en bong som er verd 25 kr. For den kan vi kjøpe materiell vi har lyst til å lage noe av. Jeg har fått tilbud om mange flotte kurs ved å være her. Kurstibudene kommer gjennom psykisk helse. Jeg har blant annet vært med på malerkurs og tre grafikkurs. Det er «proffe» instruktører på kursene. De har mange ulike kurstilbud; fotokurs, matlagingskurs og mye annet. Mange av kursene blir holdt i andre lokaler, men ved å være her får jeg orientering om kurstilbudene. Vi kan gå på pilates, zumba eller innebandy. Via Røde Kors får vi gå og bade gratis i det nye bassenget til Amalie Skram VGS. Det å få være på Amalie Skram er te-

Bente Randi Skorve

rapi for mange av oss som er her. Dette tilbudet hindrer mange innleggelse på sykehus. For meg har dette tilbudet gjort at jeg har sluppet å bruke medisiner når jeg har vært deprimeret.

Psykisk sykdom er fortsatt vanskelig å snakke om i vårt samfunn, hvorfor tror du de fleste synes det er vanskeligere å snakke om det enn om fysisk sykdom?

I gamle dager ble en kalt gal. En kan lett kjenne seg sett ned på om en sliter psykisk. Holdningene i samfunnet er der fortsatt. En kan lett kjenne seg stigmatisert i en gruppe. Jeg tror at de narkomane kan kjenne på noe av det samme.

Hva tror du vi kan gjøre for å rive ned slike fordommer?

Vi kan prøve å ufarliggjøre psykisk sykdom. Her på huset ser vi innimellom at folk er borte en periode. Når de kommer tilbake forteller de at de har vært innlagt på sykehus. Jeg har valgt å være åpen om mitt liv, og jeg har ikke blitt møtt negativt.

Hva har gjort deg til den du er i dag?

Å kunne se resultatet av det jeg har gjort, og det jeg har vært med på å lage. Kjennskap og vennskap med andre som er her. Mange av de som kommer hit har fått venner her, og de har gjennom det fått en ny og positiv hverdag.

Du har truffet mange mennesker her som har hatt store utfordringer i livet, hva har det lært deg?

Det har lært meg å se hva som er viktig å prioritere, hva som er viktig å bry seg om i livet

Du er en kreativ person som er flink med hendene, har du alltid vært det?

Ja. Bestemoren min lærte meg å sy. Vi var fem søsken og mor hadde det travelt på gården. Jeg tror at kreativiteten min har hjulpet meg på mange måter.

Hvordan lærer en formingsaktiviteter på Amalie Skram?

Vi har ingen lærer, men vi brukere lærer hverandre. Det å lage ting i glass var det en mann som lærte meg, en som hadde lært det i USA. Filting, toving og etter hvert glass har jeg lært videre til andre.

Hva vil du avslutte med å si?

Amalie Skrams hus er åpent for alle. Alle er velkommen hit. Om folk er arbeidsledige i kortere eller lengre perioder kan de komme hit. Vi spør ingen om de har noen diagnose eller hvorfor de kommer hit. Dette er det huset som har vært det mest betydningsfulle for meg de siste årene, det er det som holder meg oppe.

Til slutt noen få spørsmål om det å bo på Løvsstakksiden:

Hvor lenge har du bodd her?

Siden 2003

Du har også barnebarn her. Hvordan tenker du det er å vokse opp i denne bydelen? Hva er gode tilbud for barna her?

Det er flott med den nye skolen, mange gode tilbud etter skoletid som dans og keramikk. Det var bl.a. en kjent keramiker som hadde et av kursene mitt barnebarn var med på. De flotte tilbudene på fritiden betyr mye.

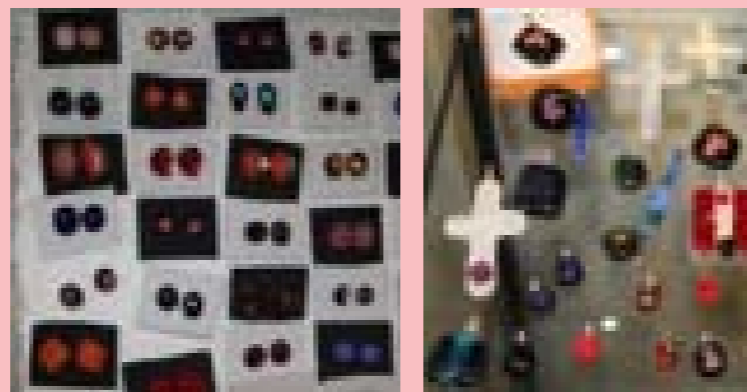
Bekymrer du deg for barnebarne og oppvekstmiljøet her?

Jeg bekymrer meg ikke for dem. Jeg ser jo rusmisbrukerne, men de må jo ha en plass å være de også.

Kari Kaland Vestbøstad
Diakon Løvsstakksiden/BIM

Her er noe av det Bente Randi har laget på Amalie Skrams Hus siste året. Smykker, øredobber, skåler og engler i glass, julekrybbe og skåler i flytende porselen som ikke har vært i ovnen ennå. Den ene skålen (den store hvite) har hatt et kålhode som modell. Blomsten på en av de andre skålene er fra en blomst hun har funnet ute og tørket. Ellers ser vi flotte bilder fra grafikk-kurset hun har vært med på, og billedtrykk på rispapir. De flotte tovete ulltøflene har Bente laget til en annen bruker som trengte noe varmt på beina. Her mangler det ikke på kreativitet.

Det nederste bildet er en gave til Amalie Skrams Hus fra Aase Johannessen. Kunstneren som fortalte Bente Randi om dette flotte huset i Bergen, Aase har også bodd flere år på Løvsstakksiden.

FOLKEMØTE OM LEVEKÅR

5.februar var det fullt hus på åpen kveld i St. Markus kirke. Temaet for folkemøtet var: Hva skal vi gjøre med levekårsutfordringene på Løvsstakksiden og Laksevåg? Kvelden var et samarbeid mellom Laksevåg og Løvsstakksiden menigheter. Programmet hadde fått positiv forhåndstale i Lyderhorn avis.

Roald Øvrebø, administrasjonsleder i Laksevåg, ønsket velkommen. Anne Britt Lønningen, frivillig i Løvsstakksiden, laget nydelig kjøttsuppe - både med og uten svinekjøtt – som falt i smak hos de litt over 50 fremmøte.

Målet var å sette fokus på levekårsutfordringene på Løvsstakksiden og Laksevåg, og hvordan kirken bør forholde seg til dette. Programmet var variert med følgende innledere: Mary Økland, Bergen kommune, Michael Hertzberg, religionsviter, fotballentusiast og skribent, Initiativ Laksevåg ved Ann Helen Nessen, Kjell Bertel Nyland, kirkeverge og Jan Otto Myrseth, prost.

Etter innleggene var det diskusjon med mange spørsmål fra salen. Momenter som ble diskutert var om levekårsområdebegrepet først og fremst er stigmatiserende, hvordan vi kan unngå å få en «offer»-tankegang, om befolkningsutviklingen i området og hvilke områder Bergen kirkelige fellesråd prioriterer når det gjelder nye diakonstillinger i byen.

Etter debatten fikk alle bidragsyterne med seg CD-en «Lyden av Laksevåg.» Kvelden bør absolutt få en fortsettelse, da temaet tydelig engasjerte forsamlingen. Vi takker Laksevåg menighet for godt samarbeid og mye engasjement, og ikke minst vil vi takke alle de flotte innleiderne som brukte kvelden på oss og temaet.

Åsta Årøen
Frivillighetskoordinator

Mary Økland
Bergen kommune

Michael Hertzberg
Religionsviter og skribent

Kjell Bertel Nyland
Kirkeverge

PÅSKE

Påsen er sammen med julen den mest sentrale av de kristne høytidene, og feires til minne om Jesu Kristi lidelse, død og oppstandelse. Forut for påsen markeres fastetiden og den stille uke, og etter påskesøndag kommer påsketiden, som varer fram til pinse. Ordet påske er en omskrivning av navnet på den jødiske høytiden pesach. Jødene har feiret påske lengre enn kristne; de feiret utvandringen fra fangenskapet i Egypt.

Kirkemøtet i Nikea i 325 bestemte at påskedag skulle være første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn, noe Den norske kirke også forholder seg til fortsatt, og datoen varierer dermed innenfor perioden 22. mars (1818 og 2285) til 25. april (1943 og 2038).

PALMESØNDAG

Palmesøndag er i kristen tradisjon feiringen av Jesu inntog i Jerusalem. Dette skjer søndagen før korsfestelsen i påskeuken. Navnet kommer av evangelienes fortelling om at folk strødde palmegrener foran Jesus da han red inn i byen. I land hvor palmegreiner ikke er lett tilgjengelige, brukes oftest grener fra vintergrønne trær; i Norge er tujagrener ofte vanlig. I den lutherske kirken i Norge, er den liturgiske fargen lilla, slik også for skjærtorsdag og langfredag.

SKJÆRTORS DAG

Skjærtorsdag er en helligdag som feires siste torsdag før påske. Ordet betyr «renselsestorsdag», og kommer av norrønt skíra, «rense» (skjær = ren). Denne dagen markerer de kristne Jesu siste måltid med disiplene før korsfestelsen. Dermed ble dette innføringen av nattverden. Nattverdsfeiringen får en spesielt framtrædende plass i tekster og bønner. I liturgien er det vanlig å ha med fotvask, til minne om at Jesus vasket disiplenes føtter før måltidet.

I mange kirker blir all pynt som blomster, lys, duk osv. tatt ut av kirkerommet etter gudstjenesten. Det blir gjort klart til langfredag.

LANGFREDAG

Langfredag markerer i kristen tradisjon dagen da Jesus Kristus døde på korset. Den markeres fredag før påske. Navnet kommer av at det var Jesu lengste dag. På engelsk kalles dagen Good Friday, som egentlig betyr «hellig fredag». Mange kirker markerer denne dagen ved ikke å ha pynt på alteret og ikke bruke musikkinstrumenter under gudstjenesten. Menigheten kan også lage en «hule» som symboliserer at Jesus er død og ligger i graven.

PÅSKEAFTEN

Påskeaften er lørdagen før påskedag. Tradisjonelt er det en dag hvor man ikke feirer noen liturgiske handlinger. Man sier gjerne at påskeaften er den dagen hvor kirken står samlet i sorg ved Kristi grav.

PÅSKEDAG

På påskedagen, ofte kalt første påskedag, fortsetter feiringen av Kristi oppstandelse på morgenen. Dagen innleder tradisjonelt en oktav, det vil si en åttedagersperiode der alle dager regnes som festdager på linje med søndager.

Påskedagen er den dagen som forklarer hele kristentroen. Selv disiplene skjønnte ikke hele Jesus' budskap før på påskedag og dagene etter. De første som fikk se Jesus levende, var kvinnene. De forskjellige evangeliene forteller historien litt ulikt, men de er samstemte i at det var kvinnene som gikk til graven først, og Maria Magdalena møtte Jesus i hagen.

hentet fra www.kirkeaktuelt.no

PÅSKENS GUDSTJENESTER

29. mars. Palmesøndag

Kl. 11.00 Solheim kirke
Jesu inntog i Jerusalem

2. april. Skjærtorsdag

Kl. 11.00 Solheim kirke
Jesu innstifter nattverden

3. april. Langfredag

Kl. 11.00 St. Markus kirke
Pasjonsgudstjeneste
Jesu siste timer

5. april. Påskedag

Kl. 11.00 Solheim kirke
HØYTIDSGUDSTJENESTE
Vi feirer Jesu oppstandelse

Kl. 11.00 St. Markus kirke
HØYTIDSGUDSTJENESTE
Vi feirer Jesu oppstandelse

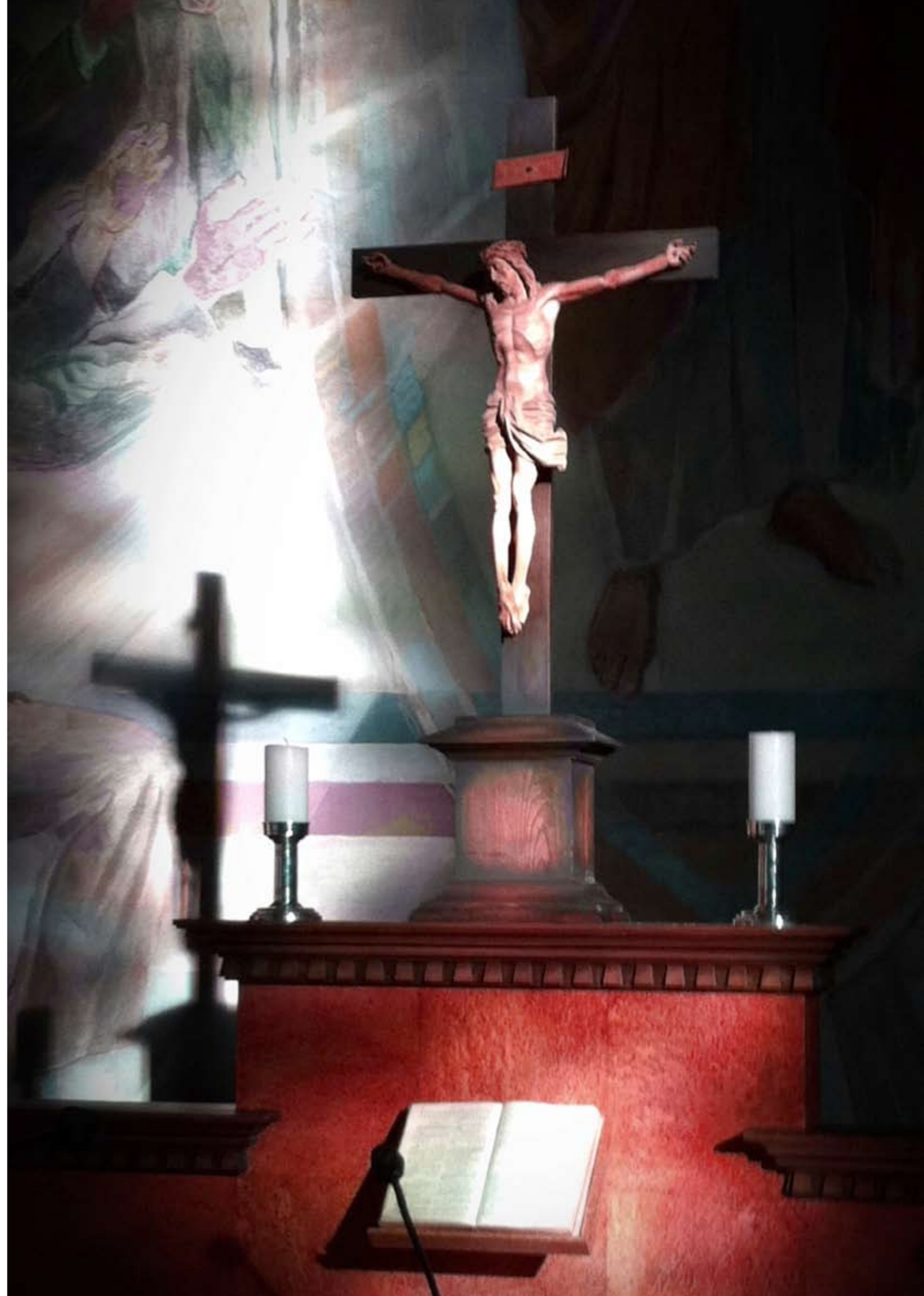
PÅSKEKONSERT

”Resurrection”

Lørdag 28. mars kl.12 St. Markus kirke
Kantor Mariko Takei spiller:

J.S. Bach:
Passacaglia and Fugue in C minor, BWV 582

M. Dupré:
Fra “Symphonie-Passion, Op 23”
III. Crucifixion
IV. Résurrection

Nytt klokkespill i Bergen

Noen har kanskje fått med seg at Bergen by fikk et nytt musikkinstrument forrige år? Ikke et slikt som kan trilles på gaten eller brukes i konsertsaler rundt omkring. Nei, dette veier 14 tonn, og er plassert på ett av byens høyeste punkt.

Det finnes små klokkespill til hjemmebruk, og det finnes litt større som benyttes i orkestresammenheng, og jeg vil tro at mange skoler har noe som kalles klokkespill. I denne sammenheng mener jeg noe helt annet.

I flere hundre år har byer i Europa markert tiden, og orientert seg i tiden fra de mange kirketårn. Siden ingen hadde armbandsur tidligere, ble tiden markert med timeslag og kvarterslag som fortalte byens innbyggere hva klokken var. Dette ble ofte gjort med et etterfølgende lite musikkstykke fra de tårn som hadde et klokkespill.

Ettersom tiden gikk, ble klokkespillet utviklet til store avanserte musikkinstrumenter som spilte automatisk, eller ble spilt på av en klokkenist. Det er et slikt jeg vil fortelle om i denne sammenheng.

Johanneskirken som ruver på Sydneshaugen, fikk installert et konsertklokkespill sist år som ble innviet på selveste 17. mai av ordføreren. 48 bronseklokker er plassert høyt oppe i tårnet, og kanskje har du hørt det hvis vindretningen har

vært gunstig i forhold til der du bor, eller at du har sittet på en benk utenfor og lyttet.

Siden min mann er organist der, og har jobbet mye med å få realisert dette, har det også fanget min interesse. Selv om Bergen er en såkalt Hansaby, tok det sin tid før denne rike tradisjonen vi her snakker om kom opp hit. Det finnes over 100 konsertspill i Danmark, og enda flere i Nederland og Belgia. Dette var klokkespill nr. 11 i Norge!

Men er det vanskelig å spille på da, tenker du kanskje? Ja, det er det virkelig! Det krever selvfølgelig mye kunnskap om musikk generelt, men også om andre relaterte faglige ting. Det er svært få her i landet som har en utdannelse i dette (syv) så tenkte vi at dette måtte vi gjøre noe med. Vi søkte på Løgum Kloster Kirkemusikkskole i Danmark, og dermed var det gjort...vi har startet på en to-årig utdanning i dette som fører til eksamen neste år (2016). Da kan vi forhåpentligvis spille mer enn enkle melodier ut i byen som klokkenister...

Instrumentet er bygget av Royal Eisbouts i Nederland, som er blant de fremste i verden i dag.

Mariko Takei
Kantor Løvstakksiden

Vi som bygget landet

Brikkene lå spredd. Legoklosser, biler, puslebiter og annet var ryddet etter et barneselskap. *Ryddet* betydde at de lå i ulike kasser, sammen med andre leker. Men jeg fant rammeverket og startet på byggverket. Alt på sin plass. Hver brikke passet bare et sted. Det var bare en løsning. Det var bare en sannhet. Jeg bygget Norge med mine egne hender. Jeg så hvordan landet formet seg. Brikke for brikke gjenskapte jeg et bilde av landet. Jeg visste hvor den enkelte brikke skulle. Hver del var avblide av en virkelighet. Sannheten eksisterte, jeg bare gjenskapte den.

Det tegnes nye streker på norgeskartet. Alt skal bli og være robust. Mye er funnet å være for smått. Alt skal bli *større*. Og med større tenker noen automatisk bedre.

Byggesteinene i dette samfunnet blir mindre og mindre. Enhetene blir pulveriserte og nesten borte. Hva bygges et samfunn av? Kommuner er en ting, familier noe annet. Familiene er destabiliserte. De er små og tidvis kortvarige konstellasjoner. Samfunnets byggesteiner har i løpet av få tiår blitt dramatisk endret. Det varige er blitt kortvarig. Det faste har blitt løst. Tryggheten er borte, og samfunnet har blitt et annet.

Skolen ble startet for å formidle tro. De måtte kunne lese for å lære katekismen og å kjenne Skriften. Skolefagenes hensikt var tro. På slutten av 60-tallet ble tro tatt ut av skolen. Deretter gjenstod kun kjennskap til og kunnskap om religion. Skolens opprinnelige prosjekt var byttet ut.

I dag skal alt være nøytralt. Livsyns- og verdinøytralitet er de nye guder. Du skal ikke ha andre guder enn de verdiløse. Historie og kultur blir ofret på alteret til disse nye guder. Det som før var sant, godt og rett blir plutselig intolerant, sneversynt og ukorrekt. Media og politikere er de nye guders presteskap. Og de samfunnsmessige kostnader blir store.

Mennesker trenger faste holdepunkter. Vi trenger gjentakelser. Noen ting må gjøres hver dag. Noen ting er lurt å gjøre til faste tider. Vi trenger en livsrytme. Vi trenger puls. Pulsen skaper vitalitet - skaper liv. Vi trenger et rammeverk for puslespillet vårt. Noe må være på rett sted. Vi trenger grenser, sannheter, tillitsforhold, relasjoner. Vi bygger våre liv, vi bygger familier, vi bygger fellesskap, vi bygger samfunn - alt innenfor en innramming.

Hvilken innramming velger vi for å bygge landet?

Ordet *kommune* handler om det som er felles, om et samfunn. På engelsk er *common* vanlig eller felles, *community* er fellesskap eller samfunn, og *communion* er nattverd.

Fedrene har kjempet, mødrene har grett - for et land, for et folk, for en fremtid. Hva så de der framme? Ville de kjenne seg igjen i dag? Hvor er landsbyene? Hvor er fellesskapene? Hvor er familiene? Hvor er det enkelte mennesket? Har vi tapt oss selv i jakten på oss selv? Har vi mistet verdiene, tradisjonene og byggeklossene i jakten på det nye Norge ... i jakten på vårt eget speilbilde?

Kirken representerer noe større enn oss selv. Bryllupet setter oss inn i en tradisjon, inn i et lite fellesskap med potensial for vekst. To slekter blir innvevd i hverandre, bånd knyttes. Kjærligheten gis og prøves. To kan bli mange. Barn fødes inn i et fellesskap og døpes til et evig fellesskap. Barnet vokser med fellesskapet inn i voksenlivet og bekræftelsen av troens gave. Troen konfirmeres. Åremålsdager, fødsler, sykdom og død. Slekt følger slekter. Alt innenfor et fellesskap, alt i et samfunn - aldri overlatt til utenforskap. Aldri latt alene. Alltid i et menneskelig fellesskap og alltid i et åndelig fellesskap. Vi er skapt til fellesskap. Vi er skapt til å leve, bevege oss og å være til.

Hvor plasserer vi familien, kirken og Gud i samfunnet - hvilket samfunn lager vi? Hvilket land bygger vi? Hvordan tegner vi kartet? Og stemmer kartet vi tegner med terrenget? Kanskje har vi revidert kartet slik at det er umulig å navigere riktig i terrenget? Vi mister oss selv. Vi går oss vill i jakten på det nøytrale. Kartet er blitt helt nøytralt - det er grøtete eller blitt helt blankt.

Vi er skapt for å være til for hverandre. Vi er skapt med en evig hensikt.

Vi er større enn oss selv. Vi er mer... Gud er større...

Tjen hverandre... som gode forvaltere (1 Pet 4,10). Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, som mann og kvinne skapte han dem. Gud velsignet dem og sa til dem: «Vær fruktbar og bli mange, fyll jorden og legg den under dere!» ... Gud så på alt det han hadde gjort, og se, det var svært godt! (1 Mos 1).

La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! (Luk 18,16).

Sverre Johan Nærheim
Rådgiver trosopplæring

Bli med i GIVERTJENESTEN i Løvsstakksiden menighet !

Løvsstakksiden menighetsråd ønsker å gi deg mulighet til en fast givertjeneste for menigheten. Mange gir mye både av tid og penger til menigheten. Nå er muligheten for å få struktur på din givertjeneste.

Stat og kommune gir ikke tilskudd til det frivillige arbeidet vi gjør i menigheten. Dette må vi besørge selv ved innsamlinger av forskjellige slag, offer på gudstjenestene eller som her givertjeneste.

Løvsstakksiden menighet har et allsidig arbeid som menighetsrådet ønsker å styrke og vi vil satse høyt de kommende årene også. Vi ønsker å være en god og positivt kraft i vårt nærmiljø. Bli med du også. Menighetsrådet satser på:

Barne- og ungdomsarbeidet. Det nye store satsingsområdet for menigheten er trosopplæring. Fra barna blir døpt til de blir 18 år, skal vi ha 360 timers undervisningsopplegg totalt. Det blir det store satsingsområde i årene fremover. Søndagskole for barn er også oppe og går igjen.

Vi har samling for 8/9 åringer, "Tårn-agenter". Første helgen i advent hadde vi "Lys våken" for 11/12 åringer. Solheim barnekor og Klubben i St.Markus er "still going strong". Unge og kjekke ungdommer møter jevnlig til konfirmantundervisning.

Diakonalt arbeid. Etter at diakonen er kommet godt i gang "blomstrer" det rundt henne. Nye tiltak, i samarbeid med andre, er norskundervisning og interkulturell kvinnegruppe. Besøks-tjenesten er på vei oppover og mid-dag på miljøstuen har gode medarbeidere. De "gamle" eldretreffene både i Solheim og St.Markus lever i beste velgående.

Voksenarbeid. Husfelleskap, menighetskveld og bibelgruppe fortsetter sitt gode arbeid, m.m.

Dette kan du være med på.

Derfor blåser vi nå nytt liv i den gamle givertjenesten. Tenk om 100 personer tegner seg for kr. 100 pr.mnd da vil menigheten kunne disponere kr. 120 000 pr. år. Om vi øker beløpet

pr. person til kr. 200.- pr mnd. vil menigheten kunne disponere kr. 240 000. Det er bare fantasien som setter grenser. Selvfølgelig kan du velge selv hvor mye du vil gi. Svarkupongen kan levers i kirken eller sendes til menigheten. For adresse se siste side.

Du kan selv velge beløp og hva din gave skal gå til:

Menighetsarbeidet generelt
Barne og ungdomsarbeidet (trosopplæring)
Diakonalt arbeid

Gaver til Den Norske Kirke gir rett til fradrag på skatten. Betingelsen er at du gir kr. 500 eller mer totalt i løpet av året. Maksimalt fradragsberettiget beløp er kr. 16 800. For at vi skal kunne melde dette inn til skattemyndighetene i såfall må vi ha ditt personnummer.

Solveig Sjursæther
Administrasjonsleder

Givertjeneste i Løvsstakksiden menighet

- Ja, jeg vil være med og støtte arbeidet i Løvsstakksiden menighet med en fast sum.
 Fast beløp på kr. .... hver ..... (mnd/kvartal/årlig) ved å inngå avtalegiro.
Send meg papirer for å inngå avtale.
 Fast beløp på kr. .... hver ..... (mnd/kvartal/årlig) Jeg ønsker å få tilsendt giroer i posten isteden for å benytte meg av avtalegiro.
 Jeg ønsker ikke å motta varsel i forkant av betalingen.

Jeg ønsker å gi til:

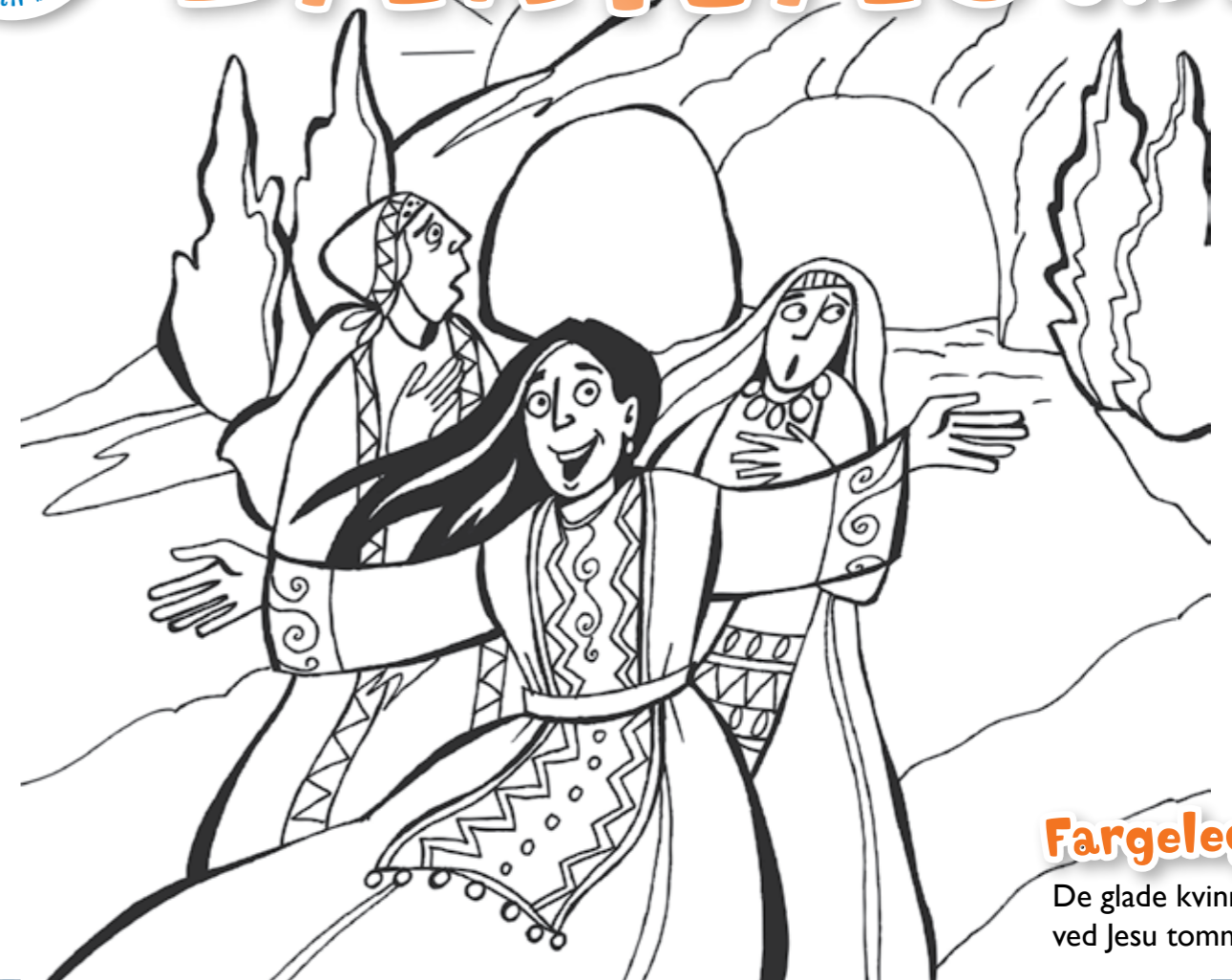
- o Menighetsarbeidet generelt
- o Barne og ungdomsarbeidet (trosopplæring)
- o Diakonalt arbeid

Navn: .....
Personnr (ved skattefrie gaver): .....(I | siffer)
Adresse: .....
Postnr:.....Poststed: .....
E-post: .....
Dato: .....Underskrift: .....

Utfylt svarkupong sendes til Løvsstakksiden menighet, Hordagt.28, 5055 Bergen. Du kan også levere den på kontoret eller gi den ved gudstjenesten.

BARNAS SIDE

Fargelegg
De glade kvinnene ved Jesu tomme grav!

Tegninger: Kari Sortland

Finn 5 feil

De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre?

Abonnér på barnebladet

BARNAS

16 blader + DVD eller bok = kun 365,-

(privatabonnement hjem i posten)

Gruppeabonnement kun 199,- per barn

Bibeltegneserier og gøyale aktiviteter!

Perfekt som faddergave!

Bestill på barnas@sondagsskolen.no eller på telefon 22 08 71 00

TEATERFORESTILLING OM ANNEMIS

«Å, FIKK JEG KUN VÆRE DEN MINSTE KVIST»
Første halvdel av 1900-tallet var Løvstakksiden preget av store endringer, både sosialt og kulturelt. Bergen kommune så at det var et skrikende behov for tilbud til en stadig økende befolkning preget av sosial nød, og tross dårlig kommuneøkonomi fikk menigheten betydelig økonomisk støtte. En kirke ble reist, St.Markus kirke, - vigslet med stor ståhei en februrdag i 1939. Mye av det tiltagende sosiale arbeidet fikk sin forankring eller sitt tilhold i den nye kirken.

Denne forestillingen vender blikket mot et av hverdagsmenneskene som ønsket å gjøre en forskjell. Annemis Helland-Hansen sto ofte i skyggen av sin internasjonalt kjente mann, oseanografen Bjørn Helland-Hansen, men for hennes innsats for de svakere stilte på Løvstakksiden ble hun i 1947 tildelt kongens fortjeneste medalje i gull.

Skuespiller Berit Eggen Solstad lar oss stifte bedre bekjentskap med Annemis og en annen tid i vår bydel.

Premiere 20. og 21. mai 2015 i St.Markus kirke.. Stykket er en oppfølger av historisk stoff avdekket i forbindelse med St.Markus kirkes 75-års jubileum i 2014.

Ta kontakt med Åsta Årøen på asta.aroen@bergen.kirken.no for billetter.

Fasteaksjon i Løvstakksiden

Innsamling til Kirkens Nødhjelp mandag den 23. mars.

Måndag 23. mars vil Løvstakksiden menighet ta del i ein landsomfattande innsamlingsaksjon til støtte for Kirkens Nødhjelp. Pengane skal særleg gå til arbeid som fokuserer på tilgang til reint vatn. Mangel på reint vatn er eit stort problem mange stadar i verda, det vert fort kritisk utan. Dette er noko som mange hjelpeorganisasjonar står saman om. Samtidig fokuserer arbeidet også på klima og klimaendringane som skjer, for klima og vatn heng veldig nært saman.

Sjølve aksjonsdagen vert mandag den 23. mars, delvis samtidig med vegetarmiddagen den dagen.

I tidsrommet 15.30-19.00 går vi rundt i området med bøsser og samlar inn pengar. Vi håpar på gjevarglede. Vi treng dessutan fleire bøsseberarar til dette.

Vi har også ei lita utlodning til same formål under vegetarmiddagen, ca kl 17.

Barnekoret stiller med kafé med salg av vaflar og kaker til kr 10. Desse inntektene går også til fasteaksjonen.

Om du vil vere bøsseberar eller har spørsmål rundt aksjonen, henvend deg gjerne til vår diakon Kari Vestbøstad, Mobil: 90 80 14 63
E-post: kari.vestbostad@bergen.kirken.no
Det er muleg å gje til aksjonen også på andre måtar:

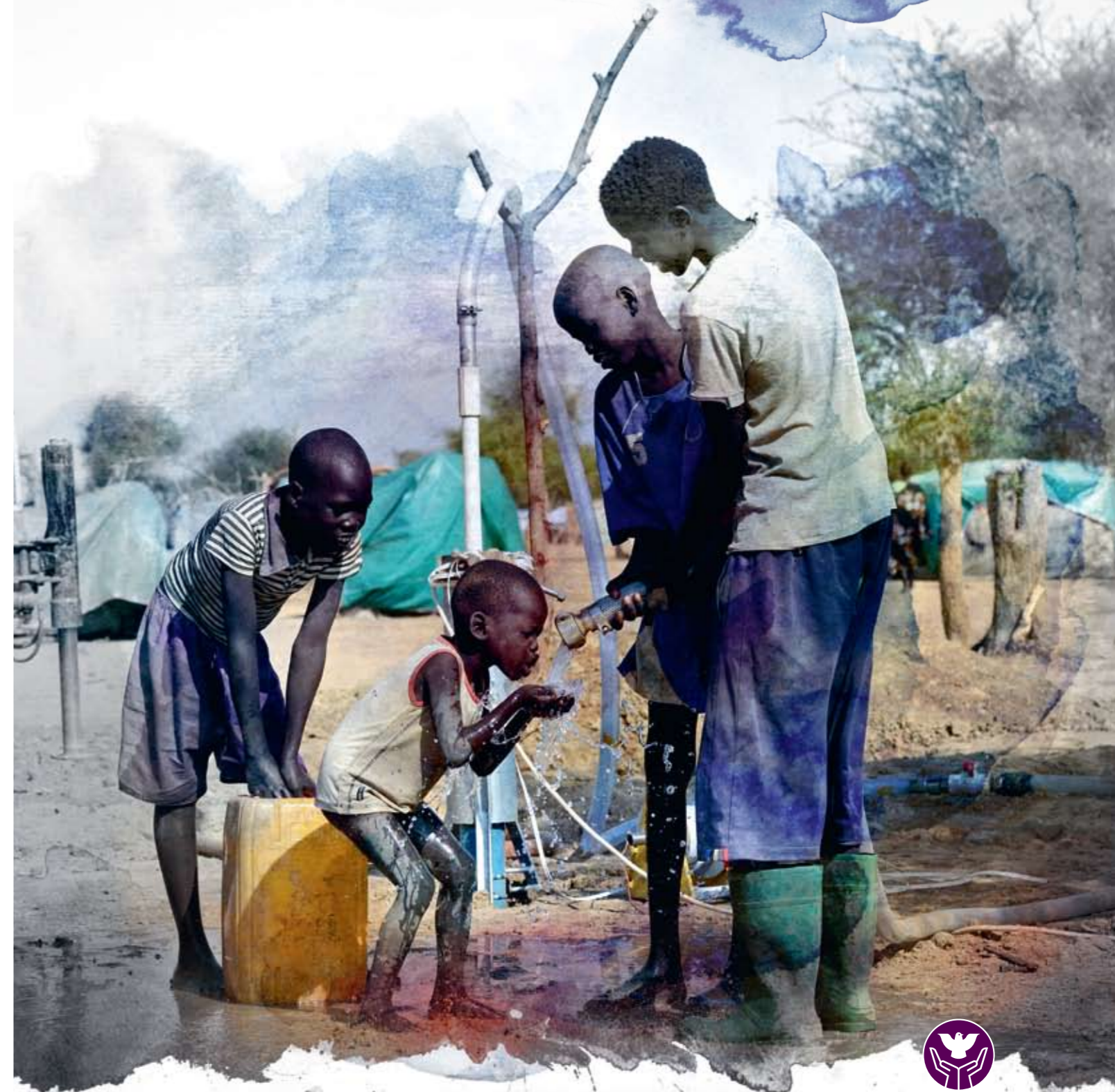
I gangen i Solheim kyrkje vil det ligge små fastebøsser som ein kan ta med heim og putte på litt pengar regelmessig. Desse kan leverast inn igjen i kyrkja.

Ver med å opne hjerte og lommebøker for menneske som har det vanskelegare enn oss!

Knut Kvalsvik

I KRISER ER VANN KRITISK

VI ER DER I KATASTROFER MED RENT VANN.
NÅ TRENGER VI DEG.

SEND GAVE PÅ SMS TIL 2468 (200 KR)

KIRKENS NØDHJELP
actalliance

LIVET OG DØDEN

Som dere kanskje vet så er jeg ganske fersk som lege. Det har vært vanskelig å bestemme seg for å jobbe på et sted som dette med så pass lite erfaring som jeg har, og uten helt å vite hvor mye jeg kommer til å stå alene med dårlige pasienter. På sykehuset har vi en lege som gjør keisersnitt og mindre kirurgiske inngrep, en som er spesialist i familiemedisin og en junior-doktor foruten meg selv og Hallgeir (som er psykiater). Klinikken vår er spesielt rettet mot mor-barn-helse, og fødsler og keisersnitt utgjør en stor del av aktiviteten. Det er både kjekt og interessant å være med på fødsler når det går godt, og forferdelig når det går galt. En av grunnene til at jeg ikke ønsker å bli fødselslege er det store og tunge ansvaret for at mor og barn overlever.

I forrige uke hadde jeg en av mine tyngste dager i min karriere. Jeg hadde gått ferdig visitten på medisinsk side da jeg hørte at et nyfødt barn var dårlig. Jeg skyndet jeg meg inn og tok ansvar for babyen. En liten jente var nettopp kommet til verden. Kroppen var helt slapp, fargen dårlig og ingen pust. Sammen med en sykepleier gnidde vi henne hardt over ryggen og fotsåler i håp om å få en reaksjon. Jeg begynte å puste for babyen med munn til munn metoden, og etter hvert fant de en ren maske og bag jeg kunne bruke. Suget kom på plass. Sprøytene kom. Et tørkle slik at vi kunne få tørket babyen skikkelig og prøve å holde den varm. Heldigvis var hjertelyden god. Over 100 hele tiden, og det beroliget meg noe. Jeg tok med meg babyen til et annet rom for å få lagt henne under en lampe mens jeg fortsatte med baggingen. Heldigvis kviknet hun til. Etter 10 minutter begynte hun å puste selv. Mens jeg holdt på med den lille overhørte jeg at det var vanskelig å finne blodtrykk på mor. Babyen kom seg og jeg gikk inn til mor. Møtte en sykepleier på veien og spurte hvordan det gikk med mor. Vi finner ikke blodtrykket svarte hun. Jeg skyndet meg til kvinnen. Moren lå alene mens en vaskedame vasket i andre siden av rommet. Ikke en helsearbeider tilstede. Moren var bevisstløs. Jeg prøvde å måle blodtrykket, men fant det ikke. Løftet vekk den store dynen og pleddene de hadde pakket henne inn i for så å se at blodet rant slik jeg aldri har sett det for. Jeg tenkte med en gang at hun var døende. Ropte høyt på hjelp mens jeg masserte livmoren det jeg kunne. Beordret dem å hente sjefslegen som kan kirurgi og å få tak i blod, samt å få gitt medisiner. Vi trenger masse blod, familien må begynne å gi nå. Uten noe informasjon om fødsel må man tenke på mange muligheter for hvorfor hun blødde så mye. Heldigvis kom den andre legen fort og skjonte etter hvert alvoret. Vi prøvde det vi kunne å stanse blødningen. Vi trodde vi hadde riktig diagnose, men tok dessverre feil. Vi prøvde ulike metoder og etter to timer klarte vi å stoppe blødningen som rant ut i bøtten. En rift i livmoren gikk i to retnin-

ger. Jeg spurte sjefen min om han trodde at livmoren var revnet helt igjennom, men han avfeide dette siden vi klarte å stoppe den synlige blødningen. Etter som tiden gikk fikk jeg mer og mer av historien. Hun hadde nettopp født sitt sjette barn. Fem barn og en far satt utenfor med en dårlig lillesøster. Den ene sønnen bor på hospitalet som ligger tett i tett med huset mitt. Jeg tenkte at vi ikke kan miste denne kvinnen.

Personalet og Khasi-folk (som er folkegruppen denne kvinnen tilhører) mobiliserte helt beundringsverdig. De sto i kø for å gi blod, og vi fikk gitt 12 poser blod. Hun våknet til, sa at hun ville ha litt vann og kunne snakke med søstrene sine som hele tiden sto ved hodeenden hennes. Vi begynte forsiktig å håpe. Den andre legen sa at vi egentlig allerede har mistet henne, og om hun overlever så er det et under. Vi diskuterte om vi burde åpne buken. Selv kan jeg ikke kirugi, men jeg kan assistere. Pasienten hadde fortsatt ikke målbart blodtrykk og gikk inn og ut av bevissthet. Vi håpet at vi hadde stoppet hele blødningen og sjefen bestemte seg for å avvente ytterligere prosedyrer. Han ba meg gå å spise. Jeg kjente at jeg trengte mat og drikke etter å ha jobbet med mor og barn intenst i mange timer, og fikk ro for å gå hjem og spise mens den andre legen var med pasienten. På vei hjem var alle opptatt av hvordan det gikk. Jeg sa at hun fortsatt var veldig dårlig og at vi bare måtte be. Mathea ville be med en gang, og ba inderlig på bangla; "Hvis du ikke hjelper nå Gud, så dør både mammaen og babyen".

Da jeg hadde skyndet meg tilbake ble jeg møtt av en helseassistent som sa at pasienten igjen hadde blitt dårlig. I rommet sto helsepersonell og familie handlingslammet og med tårer i øynene. Buken var blitt mye større, og det var nå lett å se at hun blødde ut i buken. Var livmoren virkelig revnet helt igjennom? De hadde vært på vei til operasjonssalen, men hun kollapset på veien. Den andre legen begynte å gi hjerte- lunge-redning. Jeg spurte om han virkelig ønsket at vi skulle gjøre det, vitende om at det er nytteløst når det ikke er noe blod å pumpe rundt. Han ønsket det og jeg gjorde så brystkompresjoner i noen minutter før han valgte å avslutte. Det var ingen håp lenger. Vi hadde prøvd det vi kunne. Kanskje ville en gynekolog eller erfarene kirurg reddet henne, men de var ikke her.

Følelsene og tankene er overveldende. Jeg har nettopp mistet en seksbarns mor. Kanskje fordi jeg ikke skjonte fort nok hva som skjedde. Fordi jeg ikke kan nok gynekologi og kirurgi og er for uerfarene. Er kanskje ikke dette sykehuset et sikkert sted å føde på? Det er vanskelige spørsmål for meg. Det vanskeligste er likevel hvorfor Gud ikke kunne gripe inn. Mens vi jobbet med pasienten var rundt 50 personer samlet i bønn i etasjen under oss. Hvorfor hørte

ikke Gud bønner vår? Eller kanskje hørte han, og det er derfor den lille jentebabyen fortsatt lever?

Neste formiddag var vi i begravelsen. I et rom i hjemmet deres lå den døde moren med et hvitt laken over seg. Jeg går inn i rommet med meget blandede følelser. Er det en trøst for dem at jeg kommer, eller anklager de meg for hennes død og ikke vil se meg? Jeg opplever at jeg er velkommen der, og det er godt å få lov til å sørge i felleskap med dem. Selv om det er under et døgn siden jeg skrev dødsattesten så er det samlet mellom 2-300 mennesker her i sorg. Kisten og graven er klar. Alle får te og alle får et fullt rismåltid. Det er rørende å se hvordan Khasiene er der for hverandre, og hvordan familien slipper å være alene. Det er vanskelig nok en gang å hilse på de 5 barna og mannen som sitter igjen i en bunnløs sorg.

Jeg hadde ikke lyst å gå i begravelsen, men er glad jeg gjorde det. Familien er kristen, og har fred for at moren nå har det godt. De har et håp om at de skal få se henne igjen. Hun legges i jorden på et høydedrag inni jungelen. Sangen og bønnene rekker ut over landsbyen og tehagen nedenfor. Jeg tenker det finnes ingen finere sted å bli stett til hvile enn her.

<http://www.normisjon.no/blogg/familien-haaland>

Om bloggen

Vi er en familie på 4 som er utsendt for Normisjon til Bangladesh. 23. 01.14 landet vi i Dhaka og skal etter planen være her i 5 år. Gerd Eli er lege, Hallgeir er lege og psykiater. Vi er her som etterfølgere av Jesus og ønsker gjennom jobb og familieliv å ære Hans navn.

BØNNEKROK BAK I SOLHEIM KIRKE

Bak i kirkerommet i Solheim kirke er det store forandringer. Før var det bare oppstabilede benker, men nå har Elisabeth Jellestad hjulpet oss med å ominnrede til en bønnekrok. Her kan man tenne et lys og be en bønn.

Åsta og Hjørdis ønsker alle velkommen til åpen kirke hver fredag kl 1200 der du kan komme og tenne lys og være med å be for nærmiljøet, vår menighet og det som ligger deg på hjertet.

DIAKONATET I ST.MARKUS ØNSKER VELKOMMEN TIL BASAR

Disse flotte, smilende damene vil invitere deg til en god gammeldags **basar i menighetssalen i St.Markus fredag den 27.mars kl 1800**. Til tross for moden alder, har de fått inn mange gevinster bl.a. fra næringslivet på Løvstakksiden.

Midlene går til å lage hygge for de eldre på eldretreff og busstur en gang i året. Ellers støtter Diakonate de som har det ekstra trangt og vanskelig i nærmiljøet. Kom gjerne innom til en koselig basarkveld!

Kirkevalget 2015

Oppslagstavlen

Arrangementer i foreninger og lag

Hyggestunden

Onsdager kl 1200 i Solheim kirke.

Eldretreff i St. Markus

Første torsdag i måneden kl 1130.

Kirkepyrd

Nye medlemmer er hjertelig velkommen.
Kontaktperson Haldis Sætre 55295782.

Klubben

Torsdager i St. Markus menighetssal. Følg med på facebook.

Interkulturell Kvinnegruppe

Sambrukshuset, Løvstakkv. 32, hver fredag fra kl. 18-20. Vi har håndarbeid, matlaging og undervisning. Alle kvinner er hjertelig velkomne. Du kan ta med deg barn. For mer informasjon kontakt: Kari Vestbøstad: tlf. 90 80 14 63.

Søndagskolen

Barna blir med i første del av gudstjenesten kl 1100 i Solheim kirke og går deretter ned i menighetssalen for søndagsskole. Det er også søndagsskole på alle fellesgudstjenester mellom DNK og BIM i St. Markus kirke.

Åpen Kirke

Onsdager kl 1200

Åpen kirke et tilbud til alle som ønsker å stikke innom Solheim kirke til en stille liturgisk stund i kirkerommet, før vi går ned til menighetssalen for enkel bevertning og fellesskap.

Kontaktperson for foreninger og lag

Solheim kirke

Kirkepyrd: Haldis Sætre 55295782
Hyggestunden: Målfrid Thunes 55292144
Familietreff: Ommund Lindtjørn 93406822
Solheim kirkes barnekor: Ommund Lindtjørn 9249727
Søndagsskole: Ann-Elin Dyrøy 98828195

St. Markus kirke

Eldres Vel: Ester Halvorsen 55295418
Konfirmanter: Arnulf Sandvik 41675653
Klubben: Ann-Elin Dyrøy 98828195
Støttelag for de unge: Ester Halvorsen 55295418
St. Markus Diakoniat: Hans Teige 55295450

Besøktjeneste: Signe Halvorsen 55290341
Husfellesskap: Arnulf Sandvik 41675653

DITT VALG – DIN KIRKE

Bruk stemmeretten og gi kirken gode råd. Flere enn 20.000 navn står på listene ved høstens kirkevalg. Kirkevalget skjer samtidig med kommune- og fylkestingsvalg i september 2015.

HVORFOR MENIGHETSRÅDSVALG?

Den norske kirkes organisasjonsstruktur er basert på at frivillige valgte gis lederansvar ved siden av, og sammen, med kirkens ansatte. Menighetsrådene er grunnenheten i kirkens rådsstruktur som på nasjonalt plan representeres av Kirkemøtet.

HVA GJØR MENIGHETSRÅDET?

Menighetsrådet leder menighetens virksomhet der du bor. Som medlem i menighetsrådet kan du ha stor innflytelse på de lokale oppgavene og utfordringene i din kirke. Menighetens arbeid spenner over mange temaer – bl.a. miljø og rettferdighet, gudstjeneste, musikk, misjon, barne- og ungdomsarbeid, samt jus og økonomiforvaltning. Her er noen eksempler på menighetsrådets ansvarsområder:

Trosopplæring blant døpte mellom 0 og 18 år
Diakonalt arbeid (kirkens omsorgstjeneste)

Gudstjenester

Kirkemusikk

Ofringer

Utleie av kirken

Uttalerett ved ansettelse av prest, prost og biskop

Samarbeid med frivillige

Langsiktig planlegging av menighetens arbeid

STILLE TIL MENIGHETSRÅDSVALG?

På landsplan skal over 9000 medlemmer velges til 1297 menighetsråd. Rådet sitter fire år om gangen. Her i Løvstakksiden skal det velges 8 medlemmer til rådet og 5 varamedlemmer til menighetsrådet. Alle som er medlem av Den norske kirke og har fylt 15 år innen utgangen av 2015 kan stemme i kirkevalget. Du må være 18 år for å sitte i rådet.

Kirken er for alle mennesker som ønsker å være en del av den. Menigheten er alle medlemmer av Den norske kirke som bor innenfor menighetsgrensene. Menigheten består av barn, unge, voksne og eldre. Mange forbinder kirken med gudstjeneste, dåp, konfirmasjon, bryllup og begravelse. Dette er viktige deler av kirkens arbeid, men menigheten driver med så mye mer enn dette. Menigheten skal være et trygt fellesskap med åpne relasjoner, slik at den blir et møtested for tro, kultur og hverdagsspørsmål. Vi vil være med å bygge gode nettverk i ditt nærmiljø. Vi ønsker å gi mennesker tilhørighet og fellesskap. Vi ønsker at kirken skal ha rom for mennesker som vil gi av sin tid for andre. Menighetsrådet har ansvar for det som skjer i menigheten, og skal være med på å skape en levende kirke åpen for alle.

STILL TIL VALG - GI KIRKEN ET GODT RÅD.

Du kan foreslå folk til menighetsrådet ved å sende e-post til lovstakksiden.menighet@bergen.kirken.no eller ta kontakt med kirkekontoret.

Solveig Sjursæther
Administrasjonsleder

Følg med på menighetens hjemmeside for oppdateringer av aktiviteter:

<http://www.bergen.kirken.no>

Arnulf Sandviks hjemmeside med prekenes, menighetsblad og bilder: www.arnulfsandvik.com

Løvstakksiden menighet på FACEBOOK: søk under grupper: Løvstakksiden menighet, Klubben i St. Markus

MILJØSTUEN i Lotheveien 2 (vis á vis kirken) serverer middag alle onsdager kl. 15.00 - 17.00. Pris kr. 50.- for et herlig måltid med middag, dessert, kaffe og en god prat!

VEGETARMIDDAG i Solheim kirkes menighetssal mandager kl 1600.

Tips oss om stoff,
eller kom med noe selv: dikt, tanker,
fortellinger og annet.

Utleie av menighetslokaler i Solheim kirke og St.Markus kirke

Enten det gjelder konfirmasjon, bryllup, åremålsdag, møte i borettslaget eller noe annet; legg møtet til våre menighetslokaler i Solheim og St.Markus kirker.

Her er god plass, kjøkkenet er godt utstyrt, og det beste av alt: det er rimelig å leie:

Kontakt menighetskirketjener Annicken Gildernes,
email: utleie.lovstakksiden@bergen.kirken.no

Hvor kan du få menighetsbladet?

Vi forsøker å bringe menighetsbladet rundt til alle husstander ved hjelp av frivillige ombærere. I tillegg har vi fått lov til å legge ut menighetsbladet på noen av nærbutikkene i området. Der kan man hente det gratis.

Dersom du savner menighetsbladet, kan du spørre på nærbutikken din, eller hente i kirken.

Vi trenger flere ombærere, så ta kontakt med frivillighetskoordinator Åsta Årøen.

Tlf. 55 308137 dersom du ønsker å gjøre en innsats.

Vi har følgende ledig stilling:

MENIGHETSPEDAGOG
30 % fast stilling
LØVSTAKKSIDEN MENIGHET

Fullstendig utlysningstekst for stillingene er lagt ut på

www.bergen.kirken.no
www.nav.no

Søkere må være medlem av Den norske kirke

KLIMAPILGRIM

TORS DAG 7. MAI kl 1700 inviterer vi til fellestur på LØVSTIEN.

Vi skal gå KLIMAPILGRIM. Ved å gå denne turen kan du være med på å fortelle beslutningstakere i Norge og globalt at vi trenger en rettferdig internasjonal klimaavtale for å stanse klimaendringene.

(For mer info. følg med på vår nettside)

Ta med maten hjem.

Vi serverer ekte kinesisk mat.

Tel: 55292827-Michael Krohngate 22

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

115 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Egen blomsteravdeling
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen,
e-post: post@koba.no

Telefon: 55 300 800
www.koba.no

Du kan skrive meldinger eller chatte fra www.kirkens-sos.no

Løvstakksiden menighet
Bestilling avdåp, vielser, gravferd: 55 59 32 10
Besøksadresse: Hordagaten 28
Løvstakksiden menighet: 55 30 81 30
Treftid: ons og fred kl 10-14
e-post: lovstakksiden.menighet@bergen.kirken.no

Administrasjonsleder

Prestene treffes etter avtale:
Kontor: Hordagaten 28
Kirkens SOS 815 33 300

Arnulf Sandvik
Sokneprest

Ansatte i Løvstakksiden menighet:
Sokneprest: Arnulf Sandvik
arnulf.sandvik@bergen.kirken.no
tlf: 55 30 81 31, 41675653

Seniorprest: Thor Sommerseth
thor.sommerseth@bergen.kirken.no,
tlf: 91317559

Kari K. Vestbøstad
Diakon

Diakon: Kari K. Vestbøstad
kari.vestbostad@bergen.kirken.no,
tlf: 90801463, 55 30 81 38

Administrasjonsleder: Solveig Sjursæther
solveig.sjursaether@bergen.kirken.no,
tlf: 55308133

Thor Sommerseth
Seniorprest

Kontor: Mariko Takei Myksvoll
mariko.takei@bergen.kirken.no,
tlf: 55 30 81 34

Frivillighetskoordinator: Åsta Årøen
asta.aroen@bergen.kirken.no,
tlf: 99522847

Mariko T. Myksvoll
Kantor

Menighets-kirketjener: Annicken Gildernes
annicken.gildernes@bergen.kirken.no,
tlf: 55308135

Konfirmantlærer: Ann-Elin Dyrøy
tlf: 98828195

Leder for menighetsrådet
Steffen Rame Wulfsberg
Telefon: 47856029

Åsta Årøen
Frivillighetskoordinator

Menighetens bankgiro:
5083 05 65067

Menighetsbladet

Utgiver: Løvstakksiden menighet
Opplag: 5000

Redaktør: Arnulf Sandvik
I redaksjonen: Staben

Adresse til redaksjonen:
Hordagaten 28
5056 Bergen

Bankgiro:
5083 05 65067
Trykkeri: AG2

Red.avslutta:
1.mars
Frist for stoff til neste nummer:
1.juni

Annicken Gildernes
Menighetskirketjener

Ann-Elin Dyrøy
Konfirmantlærer

Returadresse:
Løvstakksiden menighet
Hordagaten 28
5056 Bergen

